

Віншуем са святам,
дарагія таварышы!

Беларускі УНІВЕРСІТЭТ

ОРГАН ПАРТКОМА, РЭКТАРАТА, МЯСЦКОМА, КАМІТЭТА ЛКСМБ
І ПРАФКОМА БЕЛАРУСКАГА ДЗЯРЖАўНАГА УНІВЕРСІТЭТА імя У. І. ЛЕНІНА
№ 16 (564) Чацвер, 30 красавіка 1964 г. Цана 1 кап. Год выдання XVII

ПЕРАДСВЯТОЧНЫЯ БУДНІ

Летняя сесія стартвала

У першакурснікаў біялагічнага факультэта пачалася экзаменацыйная сесія. У залікоўках з'явіліся першыя «летнія» адзнакі. Увесь курс здаў залікі па практычнаму курсу марфалогіі раслін. Маюць залік таксама і «англічане» (студэнты, што вывучаюць англійскую мову). Здача залікаў працягваецца.

Ж. ЛЯХАВА,
наш грамадскі карэспандэнт.

Поспехі спартсменаў

Перадмайская дэкада праходзіць для спартсменаў нашага ўніверсітэта вельмі ўдала. Пастаянна паступаюць паведамленні аб новых перамогах студэнтаў БДУ ў спарторніцтвах моцных, дружных, спрытных.

98 удзельнікаў кросу ўпершыню выканалі нарматывы 2 і 3 разрадаў. Цяпер мацнейшыя спартсмены сустрэнуцца ў фінале вясновага ўніверсітэцкага кросу.

(Наш кар.)

26 красавіка ў мінскім парку Перамогі на беразе Камсамольскага возера прымалі старт краснаменнага ўніверсітэта на прыз газеты «Правда». У ім удзельнічала каля 1100 спартсменаў з усіх васьмі факультэтаў. Сярод дзяўчын лепшы час на дыстанцыі 500 метраў паказала студэнтка хімічнага факультэта Оля Філіповіч — 1 мінута 23 секунды. Сярод мужчын на дыстанцыі 1000 метраў перамог студэнт фізічнага факультэта Анатоль Афанасенка — 2 мінуцы 41 секунда.

Бліскучы вынік на жаночым першынстве рэспублікі па рускіх шашках паказала студэнтка фізічнага факультэта Аля Хапалюк. 12 ачкоў з 13 магчымых, і вядомага паражэння і толькі дзве нічыі пры 11 перамогах — такі фініш цяперашняй чэмпіёнкі рэспублікі. На 2 ачкі адстала ад яе другі прызёр першынства (таксама студэнтка БДУ) будучы матэматык Лена Соркіна. Гэты ўніверсітэцкі «дзёт» прыкметна выдзяляўся на першынстве.

Г. ДРАБУШЭВІЧ.

З ІМЕМ ЛЕНІНА Ў СЭРЦЫ

У гэтыя святочныя дні я хачу расказаць пра адну сустрэчу. Рэдкалегія насценгазеты матфака «Решим любую задачу» даручыла мне і Юры Прыймаву сустрэцца з Васілём Сямёнавічам Пыжыкавым, які неаднаразова бачыў У. І. Леніна, і расказаць на старонках насценгазеты пра гэтыя сустрэчы.

Пра Леніна раскажваюць кнігі, газеты, радыё, кіно. Але хто лепш раскажа пра Леніна, чым тыя, хто бачыў яго, чуў яго выступленні, гутарыў з ім, працаваў пад яго кіраўніцтвам?!

І вось мы ў гасцях у Васіля Сямёнавіча Пыжыкава. Запісваем яго захпляючы расказ пра сустрэчы з Уладзімірам Ільічам Леніным у 1917 і 1918 гадах. «Я шчаслівы, што ўсё жыццё ішоў сярод камуністаў, што быў сярод тых, хто будаваў новую Расію. Я шчаслівы, што дагэту да таго часу, калі можна сказаць: я быў адным з першых, я не зблыўся».

І гэта так! Васіль Сямёнавіч не змаладушнічаў у гады культуры асобы Сталіна. Арышт у 1937 годзе, потым фронт і зноў арышт, пазбаўленне волі. Але стары камуніст на ўсё жыццё застаўся верным вучнем Леніна, сапраўдным ленінцам. Ленін на ўсё жыццё ўвайшоў у яго душу, сэрца, думкі.

Калі мы збіраліся ісці дамоў, Васіль Сямёнавіч узяў мой спітак і зрабіў подпіс пад маім запісам: «Ветэран трох войнаў, дзвюх рэвалюцый. Неаднаразова сустракаўся з У. І. Леніным. Член КПСС з 1917 года. Прымаў удзел у рэвалюцыйнай барацьбе з 1911 года. Пыжыкаў В. С.».

У першамайскія дні мне хочацца пажадаць Васілю Сямёнавічу яшчэ многіх гадоў жыцця і добрага здароўя. Мне хочацца стаць такім чалавекам, як камуніст Пыжыкаў.

А. ФРЫДМАН,
студэнтка 2 курса матфака,

Абарона дыпломных у ДOME радыё

У ДOME радыё адбылося выязное пасяджэнне кафедры тэорыі і практыкі партыйна-савецкага друку, прысвечанае абароне дыпломных работ студэнтамі-выпускнікамі аддзялення журналістыкі. У прысутнасці практычных работнікаў радыё і друку Ніна Чайка, Галя Біруля, Жана Дзёміна і завочнік Шафераў дакладвалі аб выніках сваіх даследаванняў. Чайка прысвяціла сваю работу радыёстанцыі «Маладзёжная» Беларускага радыё, Дзёміна — маладзёжнай рэдакцыі Украінскага радыё, Біруля вывучала пытанні прапаганды перадавога вопыту ў сельскай гаспадарцы сродкамі радыё. Шафераў прадставіў да абароны творчую дыпломную — «Рэпартаж» (па матэрыялах Гомельскага радыё). Тут жа праслухваліся плёнкі з запісам перадач, аўтарамі якіх з'яўляюцца дыпломнікі.

А чарговая абарона праходзіла ў ДOME друку.

Вечар салідарнасці моладзі

24 красавіка ў актавай зале ўніверсітэта адбыўся вечар, прысвечаны Міжнароднаму дню салідарнасці моладзі супраць каланіялізму за мірнае суіснаванне. З дакладам выступіў сакратар прамысловага абкома ЛКСМБ Іван Старавойтаў. На вечары выступілі таксама студэнты ўніверсітэта Оля Зубо, ганец Марці Еой, в'етнамец Нгуен Чонг Бін, кубінец Арланда Ланда, работніца радыёзавода Ванда Карташова, студэнт БПІ гвінец Кулібалі Сідзікі Абубакара.

Нэла Зобавя ўмела спалучае працу на гадзіннікавым заводзе з вучобай на ввечэрнім аддзяленні юрыдычнага факультэта. Нэла паспяхова здала зімовую сесію і цяпер рыхтуецца да чарговых экзаменаў. Ідзе напружаная падрыхтоўка да семінарскіх заняткаў, паўтарэнне пройдзенага матэрыялу.

Фота М. КРАСУЦКАГА і М. АТЭЛЬБЕРА.

ПРЫНОШУ ПРАБАЧЭННІ

Дарагія сябры!

Лічу неабходным выказаць думку большасці журы «КВЗ-64» БДУ—БПІ і сваю аб тым, што ў ходзе спаборніцтва абедзве каманды паказалі цудоўную падрыхтоўку, вялікую знаходлівасць, дасціпнасць і добрую арганізаванасць, што забяспечыла дружныя, вяселыя і здаровыя абставіны «змагання». У ходзе «баталий» каманда БДУ ў большай частцы нумароў праграмы прадэманстравала амаль па ўсіх паказчыках перавагу перад камандай БПІ, што і было адпаведным чынам ацэнена журы.

Юналя перавага апошняга нумару каманды БПІ і раптоўнае спыненне конкурсаў, прадугледжаных праграмай, па незалежных ад журы акалічнасцях, без папярэдняй кансультацыі з ім і без прадстаўлення журы заключнага слова, стварыла фармальную, арыфметычную перавагу каманды БПІ.

На жаль, журы аказалася ва умовах, якія не дазволілі актыўна ўмяшацца або пракаментаваш стварыўшаеся становішча, і таму з'явілася ўскосная прычынай агульнай недастаткова аб'ектыўнай ацэнкі выніку конкурсаў.

У сувязі з выкладзеным пры-

Пісьмо ў рэдакцыю

ношу шчырыя прабачэнні камандзе, «балецьчыкам» і ўсім студэнтам БДУ. Мяркую, што каманда, «балецьчыкі» і студэнты БПІ, якія аб'ектыўна ставяцца да падзей, падзеліць гэтую думку.

Прафесар А. ЛОГІНАУ,
старшыня журы «КВЗ-64»
БДУ—БПІ.

Ад рэдакцыі: Копіі гэтага пісьма праф. Логінаў накіраваў у камітэт камсамола БПІ і маладзёжную рэдакцыю студыі тэлебачання.

спехах сацыялістычнага будаўніцтва.

1 Мая на плошчы Рэвалюцыі Хасэ Марці збіраецца ўвесь народ, каб падвесці вынікі сваёй работы, паслухаць выступленне Фідэля Кастра. На святочнай трыбуне побач з кіраўнікамі рэвалюцыі стаяць лепшыя прадстаўнікі рабочага класа.

1 Мая праводзіцца рабочая і спартыўная дэманстрацыя. На вуліцах — народнае гуляння, песні, танцы, канцэрты лепшых аркестраў і харавых калектываў.

Арланда ЛАНДА,
кубінскі студэнт.

Мы перамаглі

22 красавіка жыхары Мінска былі гледачамі традыцыйнай лёгкаатлетычнай эстафеты, прысвечанай 94-й гадавіне з дня нараджэння Уладзіміра Ільіча Леніна. Студэнты нашага ўніверсітэта з'яўляюцца пачынальнікамі слаўнай традыцыі, і таму старту трэцяга забегу чакалі іх «балецьчыкі» з асаблівым хваляваннем. Нашы спартсмены не падвялі: яны фінішавалі першымі з лікам 13.31,5, апрадэдушы другіх прызераў—студэнтаў ІФК — на 150 метраў. Трэцім да фінішу прыйшла каманда БПІ.

(Наш кар.)

1 Мая на рэвалюцыйнай Кубе

Першамайскае свята адзначаюць працоўныя ўсяго свету. У нашай краіне падрыхтоўка да 1 Мая пачынаецца за некалькі месяцаў да свята, можна сказаць, з мая папярэдняга года.

Усе працоўныя ставяць перад сабой пэўныя творчыя задачы, якія павінны быць выкананы да 1 Мая. На фабрыках разгортваецца сацыялістычнае спаборніцтва, праводзяцца суботнікі і нядзельнікі. Спаборніцтва праходзіць пад знакам павышэння прадукцыйнасці працы. У ім не бывае пераможаных, бо кожны цэх, кожнае прадпрыемства робіць вялізны крок наперад.

У час спаборніцтва выяўляюцца перадавыя рабочыя, наватары. Узорным рабочым, перадавіком, напрыклад, летась быў прызнаны рабочы па ўборцы цукровага трыснягу Рэйнальда Кастра. За вялікія дасягненні ў спаборніцтве ён атрымаў ад урада ў якасці прэміі легкавую аўтамашыну. Яму ўручаны вымпел нацыянальнага героя сацыялістычнай працы.

Не толькі рабочыя рыхтуюцца да свята, да яго рыхтуюцца і студэнты. Перадавікі вытворчасці служаць для нас прыкладам у вучобе і працы. Яны часта прыходзяць да нас у аўдыторыі, гутарыць з намі, раскажваюць аб по-

Крыўда

У родную вёску я прыязджаю рэдка. Але кожны раз, калі бываю там, заходжу ў маленькую хаціну на ўскраіне. Тут жыве бабулька. У вёсцы яе завуць Макараўнай. Яна зусім адна. Адзінага яе сына — камісара партызанскага атрада — расстралілі фашысты ў сорок трэцім.

І вось я зноў сяджу ў гэтай хаціне. Макараўна частуе мяне чым можа. А я гляджу на фотакарткі, што вісяць на сцяне, на абразы пад шытымі ручкамі, на старажытныя кufары, дзе разам з небагатымі пажыткамі захоўваецца шапка сына-партызана...

Макараўна ў задуменні глядзіць у акно, слухае мае расказы пра справы на белым свеце. Раптам яна ўстала і павольна падышла

да акна. Я таксама паглядзеў туды. Па вуліцы ішоў хлапец, апрануты па апошняй модзе. Я пазнаў яго, Валодзьку. Мы разам з ім гулялі «ў вайну». Разам вучыліся ў школе. Разам пакахалі адну васьмікласніцу. А цяпер разам займаемся ва ўніверсітэце. На розных факультэтах і курсах. І вось разам на канікулах.

— Забыўся зусім, ніколі не заходзіць, — ціха сказала Макараўна.

Хвіліну — дзве яна маўчала. Потым паглядзела ў мой бок. На вачах яе былі слёзы. І яшчэ цішэй, з нейкім глыбокім-глыбокім сумам прамовіла:

— А я ж яго па лясках усю вайну на руках насіла...

«Грыбы»! Групу вясёлых хлопцаў з 4 курса фізфака, названую так па прозвішчу ініцыятара Івана Грыба, ведаюць на курсе, факультэце, у Мінску, рэспубліцы і нават за яе межамі. У складзе «Вясёлага дэсанту» ўніверсітэцкай самадзейнасці яны «высаджваліся» на берагах Урала. Іх самабытнае мастацтва прымушае глядачоў смяяцца, сумаваць і хвалявацца. Але лепш адзім раз убачыць, чым сто разоў пачуць. Таму мы прапануем здымкі, зробленыя ў Брэсце на вечары дружбы са студэнтамі, і ўпэўнены, што яны скажуць лепш за ўсякіх слоў.

На здымках: злева — Іван Грыб і Іван Крчанка ў пантэміме, унізе злева — Іван Грыб саліруе ў жартоўным танцы «Рыбакі», унізе справа — Іван Грыб і Юрый Ганчароў выконваюць трагікамічную сцэнку «Дуэлянты».

Фота і тэкст студэнта В. НАВАЖЫЛAVA.

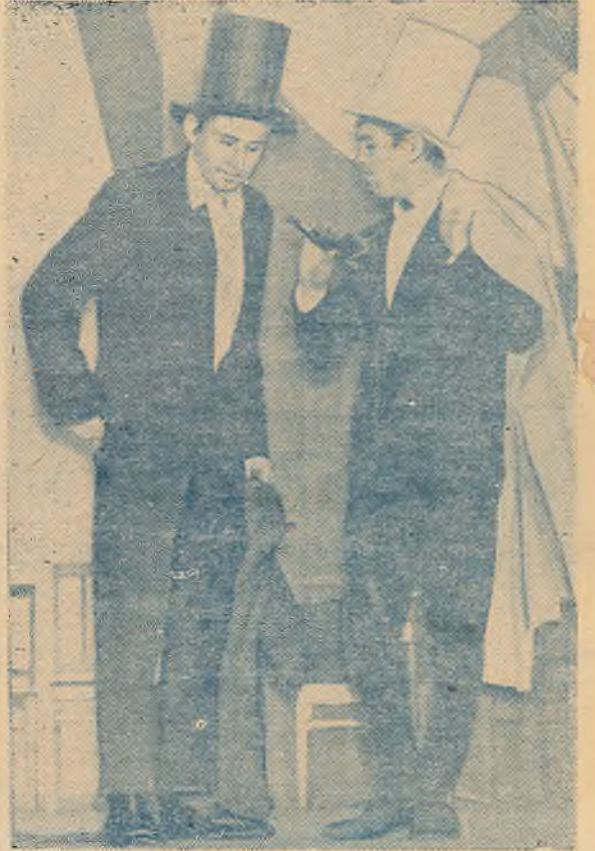
Пазнаёмцеся з вершамі Сцяпана БАРАДОЎСКАГА

Маё жыццё пачалося на Брэстчыне ў 1937 годзе. Пасля сканчэння школы быў культасветработнікам, потым ваеннаслужачым. Пасля дэмабілізацыі працаваў літсупрацоўнікам раённай газеты, потым 2,5 гады ў шахце Данбаса. Прыбы яра адносяцца яшчэ да школьных гадоў. Друкаваўся ў ваенных газетах і часопісах. Прапаную на суд чытачоў некалькі вершаў розных часоў.

Сцяпан БАРАДОЎСКІ, студэнт 1 курса адд. журналістыкі.

Перекур

Бескозырок чёрным полем
Вдруг покрылся полубак.
«Ну, на пробу сып-ка, Коля,
Свой расхваленный табак.
Мы сейчас его оценим,
Для души пойдет ли впрок.
Поднеси-ка спичку, Сеня...»
Взвился кольцами дымок.
Гармонист (откуда только?):
«Перекур, так перекур.
По заказу вальс или полька
Или эта...» И рванул.
Так рванул, что даже жарко,
И ногам не устоять.
«На, держи мою цигарку.
Дайте, братцы, мне сплясать.
Гармонист, подбавь немножко,
Никакого темпа нет».
«Если выдержит гармошка», —
Тот с улыбкою в ответ.
Быстро пальцы побежали
Вниз по пуговкам ладов,
Закружились, замелькали
Сразу десять плясунов.
Эй, давай, браток, до пота,
Сохраняй морской закон:
Чтобы жарко, так работай
И плясать на весь разгон!

Мне своя дни считать, как вёрсты,
И почтальонов обвинять.
Ведь ждать совсем-совсем не
просто,
Когда не знаешь, сколько ждать.
Тех слов нигде я не растрочу,
Что для тебя одной берёт.
Но ведь могло бы быть иначе,
Без расставаний и дорог!
Иначе — так, чтоб не прощаться.
Но нелегко в одно сложить
Моё желание остаться,
Твоё — меня остановить.

Дорога домой

Я дома стал бывать всё реже
И реже письма стал писать.
«Ещё один ломоть отрезан», —
Уже давно решила мать.
Соседки, может быть, для вида
Полюбопытствуют порой:
«Ну, как там, тётка Степаннда,
Уже женился младший твой?»
И посудачат по привычке,
Всплакнут по-бабьи по своим:
«Забрался к чёрту на кулички.
Всё для кого-то их растим».
И разойдутся ждать и верить
Средь нескончаемых забот,
И слушать, может, скрипнут двери,
И почтальон в избу войдёт.
А, может, сам, устав с дороги,
Шагнёт привычно на порог,
Неузнаваемый немного,
Родной от вихров и до ног.
И будет спать. А мать забудет
Слезу от радости смахнуть.

Когда входит соседи будут
На гостя редкого взглянуть.
И соберётся понемногу
В наш тесный дворик полсела...
Ну, что же, я почти в дороге,
Но... неотложные дела.
Дела. Им нет конца и края.
«Ну, всё!», — вздохнёшь к исходу
дня,
А утром новые встречают
И «оккупируют» меня.
Вот так толпятся дни за днями.
Уж сколько зим и сколько лет
Лежит и ждёт на скорый самый
В билетной кассе мой билет.

Шептуньи и кукушки праздные,
И соседки, порою злобные,
О тебе говорили разное
И совсем неправдоподобное.
Нашептали, да так уверенно,
Будто истины очень важные,
Будто ими давно проверены
Каждый шаг и улыбка каждая.
Любопытные и дотошные,
Ложь любую уступят дешево,
И попробуй пойми, где точное,
Где плохое и где хорошее.
Но напрасны их все волнения
И ненужные их старания,
И как этому подтверждение
Наше завтрашнее свидание.

ВЫПРАУЛЕННЕ ПАМЫЛКІ

У газете № 14 у выступленні студэнта Л. Кураня пачатак трэцяга абстаца трэба чытаць так: «4 кастрычніка 1963 г. Гамбія атрымала ўнутранае самакіраванне».

Спаборніцтва... паэтаў

Спаборніцтва бываюць розныя. Мы ж рашылі правесці жартоўнае. Запрасілі ў рэдакцыю трох пачынаючых ўніверсітэцкіх паэтаў, далі алоўкі і вельмі простае заданне: у 12 вершаваных радках намаляваць вобраз раницы. Праз гадзіну пасля «старту» на стол леглі тры вершы. На жаль, адзін аўтар не ўклаўся ў адведзены час. Прапануем чытачам самім па шчырасці ацаніць лірыка-тэхнічныя вынікі гэтага жартоўнага паэтычнага бліц-спаборніцтва.

Сцяпан БАРАДОЎСКІ
РАНИЦА

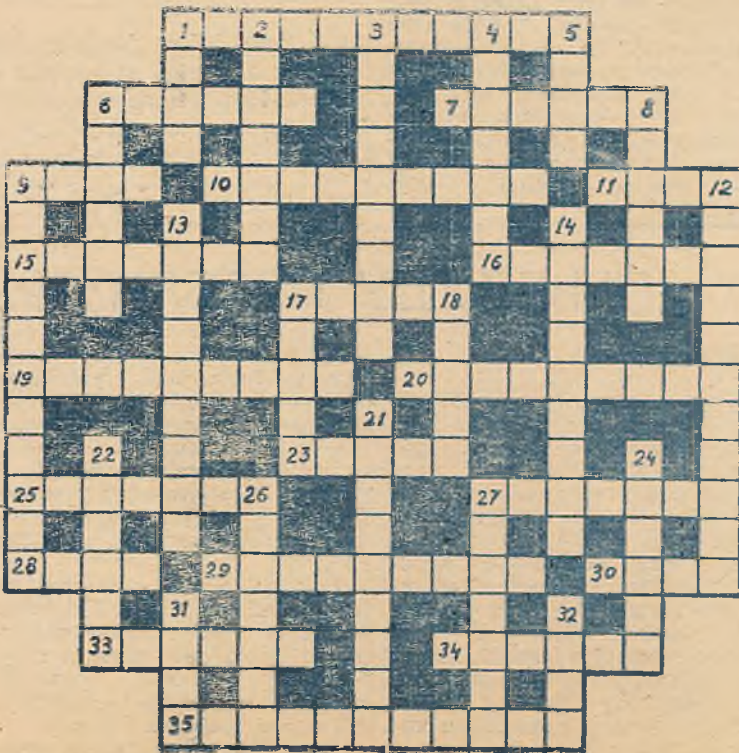
На хвалях—куўшынак гайданне.
Над хвалямі — хліпкі масток,
І бусел пранізлівым раннем
У травах высокіх прамок.
Чаромха галінкі схіліла,
Цяжкія ад ранішніх рос,
І сонца нячутна ступіла
На мяккі, шырокі пакос.

Мікола ДРОЗД
РАНИЦА

Сонца мыцеца ў зорнай расе,
Акунеца ў раку на хвіліну.
А ў дуброве на траўцы снуе,
Бышчам з шоўку, павук павуціну.
Звонка ў лузе гудуць камары,
Як саломінкай дзьме хто ў даль.
А на ўсходзе — рукамі бяры:
Выткан золатам жоўты паркаль.

КРОССВОРД

Составил В. ВЕРБИЛО, студент 1 курса матфака.

По горизонтали: 1. Отдел физики. 6. Исходный продукт для получения красок. 7. Прозрачное вещество. 9. Музыкальный инструмент. 10. Гуманитарная наука. 11. Центральный орган управления. 15. Сосуд, фляга. 16. Город на юге СССР. 17. Мифическая река. 19. Областной центр в РСФСР. 20. Проигрыш. 23. Скопление людей. 25. Приспособление для смягчения толчков. 27. Советский писатель. 28. Спортивный снаряд. 29. Денежное пособие. 30. Подъёмный механизм. 33. Вид спорта. 34. Сплав. 35. Русский писатель.

По вертикали: 1. Легко испаряющаяся жидкость. 2. Цифра. 3. Постановление, принятое в результате обсуждения какого-либо вопроса. 4. Развитие основного действия в романе, драме. 5. Архитектурное сооружение. 6. Часть света. 8. Столица североамериканского государства. 9. Научно-исследовательское учреждение. 12. Спортивное общество. 13. Видный русский театральный деятель. 14. Арифметическое действие. 17. Поэтический жанр. 18. Хлебо-булочное изделие. 21. Тяжкое преступление. 22. Хищная птица. 24. Лесная птица. 26. Вид транспорта. 27. Привидение. 31. Явление природы. 32. Жабра.

Мые, песціць рака чараты
І, як маці, іх туліць да сэрца,
Б'е аб бераг шчарбатыя плыты
І смяецца, дзівачка, смяецца.

Міхась КРАСУЦКІ
РАНИЦА

Я помню той ранак,
Як золак займаўся,
Як любай, жаданай
У каханні прызнаўся.
І позірк той помню
Яе палыманы:
Я ведаў — кахае,
Я ведаў — жаданы.
Цяпер жа не знаю,
Хто з нас вінаваты,
Што зноў не пражоў
Яе я да хаты.

В. а. рэдактара В. І. ДУБОВІК.

Адрас рэдакцыі:
Мінск, Універсітэцкі гарадок,
галоўны корпус, 212. Тэл. 2-07-19.

Друкарня Белсаўпрофа.
AT 02199. Тыр. 2000. Зак. 1777.